

[Finansministeren.]

Ja men så er det altså den konservative ordfører, der her i dag siger, at det er alle de erhvervsdrivende. Det har jeg ikke på noget tidspunkt sagt. Jeg har sagt, at der er disse omgælder, og dem bør vi væk fra. Denne lov er uhensigtsmæssig, den er skadelig, og derfor bør den ophæves, og den bør ophæves nu. Jeg kan gentage, hvad jeg sagde ved anden behandling: det kan ikke være til gavn for det gode, det sunde erhvervsliv, at der er virksomheder, som, om jeg så må sige, omgår de liberalistiske regler og får en bedre konkurrencemæssig stilling end dem, der bærer sig rigtigt ad. Det kan da ikke engang være i overensstemmelse med konservativ tankegang.

Bernhard Baunsgaard: Ministeren trak desværre ikke sine ord tilbage, og så bliver jeg nødt til endnu en gang at minde ministeren om, hvad det er for en situation, han bringer sig selv i. Han anbefaler sit parti at stemme for, at denne lov, hvorefter der snydes og der snydes groft, kommer til at gælde 3 år endnu. Det er situationen. Jeg tror aldrig en minister har været i den situation, at han har anbefalet at stemme for en lov, der giver anledning til groft skattesnyderi. Det er det, ministeren her gør. Enten har ministeren en gal opfattelse, eller også bør ministeren sige: vi bør øjeblikkelig afskaffe denne lov.

Må jeg så sige til ministeren: ministeren kunne efter anden behandling, og ministeren kan i dag, konstatere, at der ikke alene er et solidt, men et fuldstændig overvældende flertal i denne sal for at gennemføre det, ministeren oprindelig ville. Der er nemlig i dag 162 medlemmer ud af 179 bag ministerens oprindelig forslag. Må jeg spørge: er det sådan, at SF i den grad har hals- og håndsret over regeringen, at til trods for at alle i denne sal minus SF er parat til at bakke ministeren op, kan ministeren ikke tage imod dette tilbud?

(Kort bemærkning).

Stetter: Det er fantastisk, at ministeren nu forsøger at gøre det til, at det er mig, der har udtalt, at der snydes og snydes groft.

Jeg er ikke meget for disse løsevne citater fra dokumenter af den ene eller den an-

den art, som finansministeren diskede op med under debatten ved anden behandling. Men hvis vi skal bruge det notat fra finansministeren til folketingets skatte- og afgiftsudvalg, kunne jeg godt finde formuleringer, som har en helt anden karakter end den, som finansministeren fremførte, f. eks.

„I mange tilfælde kan sådanne utilsigtede virkninger af de gældende regler opnås, uden at reglerne kan anses for overtrådt.“

Ministeren sagde, at der blev snydt og der blev snydt groft. Det er en generel anklage mod en lang række personer, som ikke har nogen mulighed for at forsvare sig, og derfor må jeg forsvare dem. Det er ikke bravader eller ordskvalder, dette her; det er et spørgsmål om tingets værdighed, og efter min opfattelse burde en sådan generel beskyldning ikke passere uden påtale.

Jeg spurgte finansministeren: hvorfor har ministeren ikke påbudt, at der foretages kontrol, eventuel stikprøvekontrol, blandt skatteydere og selskaber, der bruger disse regler? Jeg har stadig ikke fået svar. Jeg opfatter det således, at ministeren erkender, at han ikke burde have brugt det ordvalg i forbindelse med anvendelse af disse regler.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg takker for hr. Bernhard Baunsgaards konstatering af, at alle nu bækker den tanke op, at loven om adgang til bindende kontrakt bør ophæves. Tak for konstateringen.

Til hr. Stetter vil jeg gerne sige, at det citat, han læste op, ikke er af mig, men af ligningsdirektoratet, men det er i øvrigt en udmærket illustration af vanskeligheden i denne lov.

Så spørger hr. Stetter: ja men hvorfor har ministeren så ikke sat en kontrol ind på hele det område? Nu har jeg jo ikke været minister ret længe i denne omgang, og i 1967 ophævede vi jo denne lov, som VKR-partierne så genindførte. Men hvad gjorde jeg, da jeg blev minister igen? Jeg gjorde faktisk det, som hr. Stetter her efterlyser, idet jeg straks som en af mine første handlinger optog dette spørgsmål til drøftelse med ligningsdirektoratet. Resultatet af disse drøftelser var et omfattende materiale, som afslørede alle disse ubehagelige ting — et materiale, som senere er overgivet til folketingets skatteudvalg — og det er på basis af disse drøftelser med ligningsdirektoratet, jeg